

DOI: 10.31648/kpp.9130

Ada Dobkowska

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

ORCID: 0000-0002-8987-3056

ada128128@gmail.com

Zarząd w spółce partnerskiej – charakter prawny

Wstęp

Historia spółki partnerskiej w polskim systemie prawnym jest dosyć krótka – nowszym typem spółki jest prosta spółka akcyjna, która została wprowadzona do Kodeksu spółek handlowych¹ w dniu 1 lipca 2021 r. Spółkę partnerską wprowadzono 1 stycznia 2001 r. wraz z wejściem w życie KSH. Idea towarzysząca funkcjonowaniu spółki partnerskiej wywodzi się z prawa amerykańskiego, które uznawane jest za ojczyzną spółek partnerskich (początek lat 90. XX w.)².

Zgodnie z art. 4 § 1 ust. 1 KSH spółka partnerska jest jedną z czterech spółek osobowych występujących w polskim systemie prawa handlowego. Posiada wiele cech charakterystycznych dla spółek osobowych, którymi są:

- 1) bycie ułomną osobą prawną (art. 33¹ § 1 Kodeksu cywilnego³ w zw. z art. 8 § 1 KSH);
- 2) niezmiennosc składu osobowego, którą można wyłączyć tylko w szczególnym trybie (art. 10 KSH);
- 3) brak stałego kapitału zakładowego;
- 4) wymóg prowadzenia przedsiębiorstwa;
- 5) zmiana postanowień umowy wymaga zgody wszystkich, chyba że umowa stanowi inaczej (art. 9 KSH);
- 6) dopuszczalność przeniesienia udziału w spółce (art. 10 KSH);
- 7) jeżeli partnerzy odpowiadają za zobowiązania spółki to wtedy ich odpowiedzialność jest subsydiarna, a nie pierwotna (art. 31 § 1 KSH w zw. z art. 89 KSH);

¹Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1467 ze zm.), dalej: KSH.

²Zob. E.J. Krześniak, *Spółka partnerska w systemie prawa niemieckiego i prawa amerykańskiego*, Kraków 2003, s. 149 i nast.

³Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1610 ze zm.), dalej: KC.

8) firma spółki partnerskiej jest firmą osobową, która powinna zawierać nazwisko przynajmniej jednego wspólnika, dodatek obligatoryjny wskazujący na formę spółki oraz określenie wolnego zawodu wykonywanego w spółce (art. 90 KSH)⁴.

Chociaż powołanie zarządu w spółce partnerskiej jest fakultatywne, to tematyce tej towarzyszy wiele wątpliwości w zakresie wskazania charakteru prawnego zarządu spółki partnerskiej. W spółce partnerskiej partnerzy mogą unormować kwestie dotyczące reprezentacji i zarządzania sprawami spółki w jeden z dwóch sposobów: zgodnie z art. 97 § 1 KSH – przez powołanie odrębnego zarządu spółki, w którego składzie znaleźć się mogą również osoby spoza grona partnerów, albo – przez pozostawienie kompetencji, w obu wcześniej wskazanych płaszczyznach, partnerom, na zasadach zarządzania spółką jawną przez wspólników⁵. W artykule poruszona zostanie problematyka dotycząca pierwszego wariantu.

Celem opracowania jest charakterystyka prawna instytucji zarządu spółki partnerskiej i wskazanie, dlaczego zarząd powinien być kwalifikowany jako organ spółki, a co za tym idzie – jakie ma to konsekwencje prawne. Ponadto zaprezentowano obowiązujące rozwiązania normatywne, wzbogacając analizę o stanowiska judykatury i poglądy doktryny prawniczej oraz piśmiennictwa naukowego. W niniejszym artykule zastosowano metodę dogmatyczno-prawną.

Zarząd spółki partnerskiej – głos doktryny

Powołanie zarządu w spółce partnerskiej sprawia, że zostaje on wyposażony w kompetencje do prowadzenia spraw i reprezentacji spółki. Tym samym wyłączone zostaje indywidualne wykonywanie tych kompetencji przez wspólników. Ewentualna możliwość uczestniczenia danego partnera w czynnościach zarządzających pojawi się jedynie w przypadku, gdy zostanie on powołany do zarządu. Źródłem kompetencji jest jednak w takiej sytuacji nie status partnera, lecz okoliczność – jest on członkiem zarządu wyposażonego w rzeczony kompetencje. W skład osobowy zarządu musi wchodzić co najmniej jeden partner⁶, a jeżeli zarząd jest jednoosobowy, to jest nim właśnie partner – taka regulacja wynika wprost z art. 97 § 3 KSH.

W doktrynie występuje spór na temat tego, czym jest zarząd. Ustawodawca nie rozstrzyga jednoznacznie tej kwestii. Według przedstawicieli pierwszego poglądu, członkowie zarządu to przedstawiciele ustawowi spółki partnerskiej, natomiast propagatorzy drugiego poglądu przyjmują, że członkowie zarządu są przedstawicielami umownymi

⁴ Zob. wyrok WSA w Warszawie z 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI SA/Wa 481/14.

⁵ Do reprezentacji spółki przez partnerów stosujemy wtedy art. 96 KSH, art. 29 i art. 30 KSH w zw. z art. 89 KSH, a do prowadzenie spraw – art. 37–47 KSH w zw. z art. 89 KSH.

⁶ Zob. A. Matsiyenskaya, *Zarząd w spółce partnerskiej po nowelizacjach*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2019, nr 10, s. 40–47. Trzeba jednak wspomnieć, że owa regulacja została wprowadzona dosyć niedawno, tj. ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz.U. poz. 2244). Wcześniej w KSH nie było informacji o tym, że członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner.

(pogląd ten jest jednak odosobniony). Z kolei zwolennicy trzeciej teorii przyjmują, że zarząd jest organem – tak jak chociażby zarząd w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, a według czwartej teorii – dominującej w doktrynie – zarząd jest quasi-organem.

W ocenie większości przedstawicieli doktryny zarząd spółki partnerskiej jest quasi-organem, ponieważ spółka ta jest spółką osobową, co oznacza, że jest jednostką organizacyjną z art. 33¹ § 1 KC, tzw. ułomną osobą prawną i nie ma *stricte* wykształconych organów. Dodatkowo na poparcie tezy o quasi-organie trzeba wspomnieć o art. 89 KSH, którego treść wskazuje, że w sprawach nieuregulowanych w dziale dotyczącym spółki partnerskiej do tej spółki stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej – na bazie tego przepisu, gdy następuje likwidacja spółki partnerskiej, w której został ustanowiony zarząd, stosuje się odpowiednio te przepisy⁷.

Wykorzystując metodę dogmatycznoprawną, zarząd spółki partnerskiej nie może być organem, skoro spółka partnerska nie jest osobą prawną. W spółce partnerskiej nie doszło do wyodrębnienia organu na kształt zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Powyższe jest konsekwencją braku pełnego zerwania spółki partnerskiej z jej substratem personalnym, co wyraża się w fakcie, że spółka osobowa jest jedynie ustawową (ułomną) osobą prawną. Przemawia to za poglądem o zarządzie jako quasi-organie i wskazuje na ten typowo osobowy charakter spółki. Jednak można również zinterpretować trochę inaczej art. 33¹ § 1 KC, według którego do jednostek organizacyjnych z tego właśnie przepisu stosujemy odpowiednio przepisy o osobach prawnych, co może przemawiać za tym, że taki zarząd jest jednak organem. Na uwagę zasługuje pogląd Artura Nowackiego, że art. 38 KC – którego treść stanowi, iż osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie – nie wprowadza więc monopolu osób prawnych na organy. Jest wręcz przeciwnie – zastrzega dla organów monopol na osoby prawne, tj. wymaga, aby każda osoba prawna miała organ, ale nie stanowi, że tylko osoba prawna może mieć organ⁸. Teoria organów informuje o tym, iż osoba prawna działa za pośrednictwem swoich organów i nie rozstrzyga, że inne jednostki nie mogą mieć organów, a to daje dużą przewagę dla poglądu o zarządzie spółki partnerskiej jako jej organu. Przyjęcie tej koncepcji umożliwia analogiczne stosowanie innych przepisów dotyczących osób prawnych i usprawnia zarządzanie taką spółką. Powołując się na teorię organów, trzeba jednocześnie wskazać, że umożliwiała ona uczestnictwo w takim organie również osób prawnych⁹, ale warto zaznaczyć, że od wejścia w życie¹⁰ art. 18 § 5 KSH nie jest to już możliwe w stosunku do zarządu spółki partnerskiej. W art. 18 § 1 KSH wskazano, że w odniesieniu do spółek kapitałowych członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej albo likwidatorem może być tylko osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych, a przez art. 18 § 5 KSH wyłączenie dotyczy również zarządu

⁷ Zob. postanowienie SA w Białymstoku z 6 grudnia 2013 r., sygn. akt II AKz 329/13.

⁸ A. Nowacki, *Zarząd spółki partnerskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2012, nr 3, s. 18.

⁹ Zob. K. Rudnicki, *Osoba prawna jako organ innej osoby prawnej*, „Prawo Spółek” 1999, nr 10, s. 14-16.

¹⁰ Art. 18 § 5 KSH wszedł w życie 1 października 2018 r. na mocy ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 398 z późn. zm.).

spółki partnerskiej. Należy wskazać, że przed wejściem w życie tego przepisu w doktrynie często podnoszono, iż osoba prawna może być członkiem zarządu spółki partnerskiej. Do 2018 r. był to bardzo ważny argument przemawiający za pojmowaniem zarządu spółki partnerskiej jako organu¹¹.

Jednocześnie za poglądem o zarządzie jako organie spółki partnerskiej przemawia przede wszystkim art. 97 § 2 KSH, zgodnie z którym do zarządu spółki partnerskiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 201–211 i art. 293–300 KSH. Przepisy te dotyczą spółki z ograniczoną odpowiedzialności, w której taki zarząd jest organem. Przepisy stanowią, że zarząd w sp. z o.o. jest organem. Jednocześnie ustawodawca w art. 97 § 2 KSH odsyła do rozdziału 3 działu I *Organy spółki*, w ten sposób sugerując, że zarząd spółki partnerskiej jest również organem. Przez to też zarząd spółki partnerskiej jest odpowiednikiem zarządu w spółce z o.o., który stanowi dla niego pewnego rodzaju wzorzec¹². Jednocześnie wskazuje się wtedy na hybrydowy charakter spółki partnerskiej przez posiadanie organu. Jednak trzeba pamiętać, że spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest spółką kapitałową i ma osobowość prawną. Oczywiście, zawiera najmniej cech kapitałowych ze wszystkich spółek kapitałowych, co nie zmienia faktu, że taki zarząd jest w niej organem. Przez to, że taka spółka jest osobą prawną, jej organy są *stationes fisci* o ściśle określonych kompetencjach i zależnościach. Według Andrzeja Kocha przepisy te stosowane mogą być tylko odpowiednio, a więc wprost z odpowiednimi zmianami albo w ogóle. W odniesieniu do zarządu spółki partnerskiej będzie miała zastosowanie również odpowiednio teoria organów. Skoro stosujemy przepisy odpowiednio, to twierdzenie o działaniu spółki partnerskiej za pomocą organu jest nieściśle. Pojęcie i konstrukcja zarządu w spółce z o.o. i w spółce partnerskiej nie są tożsame. Odwołanie się do art. 201–211 i 293–300 KSH nie wyczerpuje wszystkich przepisów, które mogą mieć zastosowanie do działania organów¹³. Warto jednak pamiętać o relacji przepisów kodeksu cywilnego, które stanowią *legi generalis*, do przepisów kodeksu spółek handlowych będących *legi specialis*. Oznacza to przede wszystkim, że odesłanie w art. 97 § 2 KSH ma pierwszeństwo przed regulacją art. 33¹ § 1 KC¹⁴, co świadczy o tej swoistej hybrydzie.

Warto również podkreślić, że „zarząd” kojarzy się z organem korporacyjnym zarówno w języku prawnym, jak i prawniczym. Ustawodawca powinien być precyzyjny w tworzeniu prawa, a to powoduje, że raczej intencjonalnie i celowo użył pojęcia „zarząd” w jednym akcie prawnym przy różnych, zupełnie innych rodzajach spółek. Dodatkowo spółka partnerska posiada szczególne cechy, które ją wyróżniają i wskazują

¹¹ Zob. M. Aslanowicz, *Spółka partnerska*, Warszawa 2004, s. 176–178; A. Nowacki, op. cit., s. 12–14.

¹² Zob. S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, *Kodeks spółek handlowych*, Warszawa 2012, s. 762.

¹³ A. Kidyba, [w:] M. Dumkiewicz, A. Kidyba, *Komentarz aktualizowany do art. 1–300 Kodeksu spółek handlowych*, 2023, Lex, art. 97. Zob. również postanowienie WSA w Gdańsku z 10 grudnia 2021 r., sygn. akt I SA/Gd 1494/21.

¹⁴ Zob. A. Kidyba, *Niektóre skutki dla obrotu handlowego wprowadzenia trzeciej kategorii podmiotowej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2004, nr 12, s. 11–14.

na korporacyjny charakter. Najważniejszym pojęciem w tej kwestii jest „wolny zawód” – spółka jest stworzona w celu wykonywania właśnie wolnego zawodu, co wynika wprost z jej definicji kodeksowej i świadczy o jej specyfice¹⁵. Pojęcie wolnego zawodu w prawie polskim nie jest zatem definicją, którą można odnosić do dowolnej aktywności zawodowej, polegającej na profesjonalnym świadczeniu usług, ale ma charakter normatywny, tj. wynika to z konkretnych przepisów regulujących zasady działania, zdobywania i utraty kwalifikacji, reguł przynależności do określonych korporacji, odpowiedzialności dyscyplinarnej itd.¹⁶ W KSH wskazane są przykłady takich zawodów i mogą być uzupełniane przez inne ustawy¹⁷. W art. 88 KSH wymienia się m.in. adwokata, aptekarza, biegłego rewidenta, rzecznika patentowego czy lekarza. Przedstawiciele wolnego zawodu dysponują specjalistyczną wiedzą, obowiązuje ich tajemnica zawodowa (gdy ją złamają, grozi szczególna odpowiedzialność), a przy wykonywaniu czynności zawodowych nie podlegają niczyjemu kierownictwu¹⁸. Według Naczelnego Sądu Administracyjnego cechą wyróżniającą spółkę partnerską jest współdziałanie w celu wykonywania wolnego zawodu, a na partnerach ciąży obowiązek wniesienia całej ich profesjonalnej pracy do spółki¹⁹. Podlegają etosowi zawodowemu, a w tym celu samorządy korporacyjne tworzą kodeksy etyki. Wskazane wcześniej cechy niewątpliwie świadczą o korporacyjności zarządu, a przez to o byciu organem.

Trzeba jeszcze wskazać, że część doktryny w pewien sposób utożsamia poglądem o członkach zarządu jako przedstawicielach ustawowych spółki partnerskiej oraz zarządzie jako quasi-organie. Zgodnie z art. 95 § 1 KC – z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej – można dokonać czynności prawnej przez przedstawiciela. Takie czynności prawne dokonane przez przedstawiciela w granicach umocowania pociągają za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. Przedstawicielstwo ustawowe jest umocowaniem do działania w cudzym imieniu wynikającym z ustawy, a więc taki przedstawiciel składa oświadczenie własne, ale w cudzym imieniu. Charakteryzuje się tym, że źródłem umocowania dla przedstawiciela jest zawsze ustawa, która przyznaje osobie o określonym statusie prawo do dokonywania czynności prawnych w imieniu reprezentowanego z bezpośrednim skutkiem prawnym dla niego. Dotyczy to w szczególności współników handlowej spółki osobowej będących przedstawicielami ustawowymi spółki jako podmiotu prawa (tutaj: art. 96 KSH)²⁰. Według teorii przedstawicielstwa ustawowego zarząd w spółce partnerskiej działa w imieniu reprezentowanego i ze skutkiem dla niego. Jednak nie jest to tym samym, co założenie o zarządzie jako quasi-organie, szczególnie ze względu

¹⁵ Zob. wyrok SA w Białymstoku z 4 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 200/14.

¹⁶ A. Kidyba [w:] M. Dumkiewicz, A. Kidyba, op. cit., art. 87; M. Rodzyńkiewicz, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*, wyd. siódme, 2018, Lex, art. 87.

¹⁷ Np. art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1026).

¹⁸ Zob. wyrok TK z 19 października 1999 r., sygn. akt SK 4/99, OTK 1999, Nr 6, poz. 119.

¹⁹ Wyrok NSA z 2 lipca 2009 r., sygn. akt I FSK 876/08.

²⁰ P. Nazaruk, [w:] J. Ciszewski (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, 2023, Lex, art. 96.

że przy zastosowaniu art. 97 § 1 KSH nie stosuje się art. 96 KSH, który jest podstawą dla tego przedstawicielstwa. Dlatego też nie powinno się łączyć tych poglądów. Pogląd o zarządzie jako organie również eliminuje przyjęcie poglądu o przedstawicielstwie ustawowym ze względu na to, że oświadczenie organu przypisuje się samej spółce.

Zakończenie

Konkludując, należy stwierdzić, że zarówno zwolennicy, jak i przeciwnicy koncepcji quasi-organu mają wiele argumentów podtrzymujących wypracowane stanowiska. Każda z teorii jest w jakiś sposób wartościowa i ma swoją rację bytu. Najbardziej popularna wśród przedstawicieli nauki prawa handlowego jest teza o quasi-organie. W ocenie autorki trafniejsza jest koncepcja o zarządzie spółki partnerskiej jako organie. Pogląd ten jest bardziej logiczny, chociażby ze względu na to, że do zarządu spółki partnerskiej stosuje się niektóre przepisy dotyczące zarządu spółki z o.o. Bardzo ważny jest również argument odnoszący się do użycia tego samego pojęcia („zarząd”) przez ustawodawcę. Jednak największą wadą tej koncepcji jest fakt, że spółka partnerska nie jest osobą prawną, więc jest niespójna z teorią organów.

Warto wskazać również, że opowiedzenie się za jedną lub drugą konstrukcją prawną może mieć wpływ nie tylko na interpretacje skutków zdarzeń wynikłych z działań zarządu, związanych ze stosunkiem spółki, lecz także na relacje między partnerami i spółką lub członkami zarządu a spółką czy partnerami, jak również na ocenę wzajemnych relacji i odpowiedzialności pomiędzy partnerami, spółką i członkami zarządu²¹. Ten spór ma praktyczne znaczenie również przy kwalifikacji zarządu jako organu spółki partnerskiej – może prowadzić do stosowania do niego art. 39 KC, a z kolei kwalifikacja członków zarządu jako przedstawicieli ustawowych wykluczyłaby stosowanie tego przepisu. Przyjęcie poglądu o zarządzie spółki partnerskiej jako quasi-organie może też znacząco ograniczać zakres działania w stosunku do osób trzecich, ponieważ stanowi tylko hybrydę organu.

Trzeba dodać, że nie ma orzeczeń, które próbowałyby rozstrzygnąć tę kwestię. Dominująca jest w tej kwestii doktryna. Problem ten został zauważony już przy pracach kodyfikacyjnych nad KSH, czyli ponad 20 lat temu. Wówczas Marcin Asłanowicz jako pierwszy odniósł się do celowości uznania zarządu spółki partnerskiej za jej organ²².

²¹ J.J. Zięty, *O potrzebie zmian w zakresie regulacji funkcjonowania zarządu w spółce partnerskiej*, „Przeгляд Prawa Handlowego” 2012, nr 10, s. 47–50.

²² Zob. M. Asłanowicz, *Charakter i pozycja zarządu w spółce partnerskiej*, „Przeгляд Prawa Handlowego” 1999, nr 8, s. 19.

BIBLIOGRAFIA

Literatura

- Aslanowicz M., *Charakter i pozycja zarządu w spółce partnerskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 1999, nr 8.
- Aslanowicz M., *Spółka partnerska*, Warszawa 2004.
- Ciszewski J. (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, 2023, Lex.
- Dumkiewicz M., Kidyba A., *Komentarz aktualizowany do art. 1–300 Kodeksu spółek handlowych*, 2023, Lex.
- Kidyba A., *Niektóre skutki dla obrotu handlowego wprowadzenia trzeciej kategorii podmiotowej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2004, nr 12.
- Krześniak E.J., *Spółka partnerska w systemie prawa niemieckiego i prawa amerykańskiego*, Kraków 2003.
- Matsiyenskaya A., *Zarząd w spółce partnerskiej po nowelizacjach*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2019, nr 10.
- Nowacki A., *Zarząd spółki partnerskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2012, nr 3.
- Rodzinkiewicz M., *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*, wyd. siódme, 2018, Lex.
- Rudnicki K., *Osoba prawna jako organ innej osoby prawnej*, „Prawo Spółek” 1999, nr 10.
- Soltysiński S., Szajkowski A., Szumański A., Szwaja J., *Kodeks spółek handlowych*, Warszawa 2012.
- Zięty J.J., *O potrzebie zmian w zakresie regulacji funkcjonowania zarządu w spółce partnerskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2012, nr 10.

Akty prawne

- Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1467 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1610 z późn. zm.).

Orzecznictwo

- Postanowienie SA w Białymstoku z 6 grudnia 2013 r., sygn. akt II AKz 329/13.
- Postanowienie WSA w Gdańsku z 10 grudnia 2021 r., sygn. akt I SA/Gd 1494/21.
- Wyrok NSA z 2 lipca 2009 r., sygn. akt I FSK 876/08.
- Wyrok SA w Białymstoku z 4 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 200/14.
- Wyrok SA w Katowicach z 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt V ACa 825/13.
- Wyrok TK z 19 października 1999 r., sygn. akt SK 4/99, OTK 1999, Nr 6, poz. 119.

The management board in a partnership – legal nature

Summary

Although a partnership is a partnership, a management board may be appointed under Art. 97 § 1 of the Commercial Companies Code. There has been a dispute about what such a management board is for several years – there are four views on this issue. Representatives of the first view point out that management board members are statutory representatives of a partnership. Propagators of the second view assume that management board members are contractual representatives, but this concept is rather minority. Supporters of the third theory, in turn, assume that the management board is a body – just like the management board in a limited liability company, and the fourth theory – rather dominant in the doctrine – indicates that it is a quasi-body. The last two are the most popular, but it is the quasi-authority theory that is supported by most commercial law experts. The article will present arguments and counter-arguments in favor of each of these concepts, as well as indicate the practical consequences of choosing a given interpretation.

Keywords: defective legal person, partnership company, management board of a professional partnership, Code of Commercial Companies